

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1959

	Belopp i kronor för år				
	II	Ortsgrupp III	IV	V	Stockholms stad
1. Ensamstående	3.420	3.540	3.660	3.780	3.900
2. Sammanlevande makar	4.420	4.600	4.780	4.960	5.200
3. Tillägg för ett barn	600	600	600	600	600
4. Tillägg för varje ytterligare barn (med den begränsning som följer av punkt 5 nedan)	500	500	500	500	500
5. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering					
a) för ensamstående utan barn	4.760	4.840	4.920	5.000	5.000
b) „ „ med „	5.640	5.760	5.880	6.000	6.000
c) „ makar	6.520	6.680	6.840	7.000	7.000

Anvisningar angående tillämpningen.

A. *Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum.*

För att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för preliminär skatt skall kunna beviljas kräves jämlikt 41 § uppborädsförordningen att den skattskyldiges skatteförmåga är nedsatt på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet.

Angående extra avdrag vid *taxering* till kommunal inkomstskatt stadgas i 50 § kommunalskattelagen jämte anvisningar.

1. Nedsatt arbetsförmåga.

Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet bära iakttagas vid prövning av ansökningsenheten så att skattelättnad icke beredes

arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i sådan omfattning att inkomsten av arbetet täcker allenast vad han behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.

2. Långvarig oförvållad arbetslöshet.

I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varat två eller fyra månader i omedelbar eller i huvudsak obruten följd.

3. Stor försörjningsbörda.

Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja tre eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärvsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda

kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, där detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.

Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis syskon utan inkomst (se härom vidare punkt 4 nedan).

4. Annan därmed jämförlig omständighet.

I 50 § kommunalskattelagen stadgas, att vid taxering extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet.

5. Blandade fall.

Som exempel må anföras, att såväl nedsatt arbetförmåga som stor försörjningsbörda kunna återopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse, kan tänkas, att de tillsam-

mans kunna utgöra tillräcklig grund här för.

B. Normalbeloppen.

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen äro normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avse *dels* ensamstående skattskyldiga och *dels* sammanlevande äkta makar. Tilläggen för barn avse båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. Normalbelopp ha fastställts för ortsgrupperna II—V samt därutöver — i anslutning till praxis beträffande skattétabellerna — särskilt för Stockholms stad.

4. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med följande värden för år, nämligen:

	II	Ortsgrupp III	IV	V	Stock- holms stad
För ensamstående (ett rum med uppvärmning) . .	780	840	960	960	1.080
„ äkta makar (ett rum o. kök med uppvärmning)	1.020	1.140	1.260	1.260	1.500

Återstående del av normalbeloppen avse andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, fackföreningsavgifter, andra nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

C. Beräkning av den skattskyldiges inkomster.

1. Bestämmelser härom finnas medde-

lade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas icke barnbidrag. Socialhjälp bör icke heller medräknas. Ersättning från sjukförsäkring, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för

barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skola däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum, må från bruttoinkomsten avdrag ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t. ex. för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för gäldräntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. *Avvikelser från normalbeloppen.*

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostadens storlek är att anse som normal. Utgångspunkt synes därvid böra vara att som normal bostad som regel anses för ensamstående ett rum samt för ensamstående med barn eller för äkta makar utan barn eller med ett barn ett rum och kök. För familj, bestående av fyra personer, må som normal bostad godtagas lägenhet om två rum och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimibeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än "normalt" men hyran

så låg att "normal" bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderårigt barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör normalbeloppet höjas i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuta fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadöttrar eller hembiträden, i undantagsfall finnas böra få extra avdrag för nedsatt skatteförmåga på grund av existensminimum, böra som normalbelopp anses de i skatttabellerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Är den skattskyldige bosatt å annan ort än där han är mantalsskriven för inkomståret, skall existensminimum bedömas efter förhållandena å den ort, där den skattskyldige är bosatt, dock med den begränsning som må föranledas av ortsavdragets storlek i mantalsskrivningskommunen.

5. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen. Överskridande av normalbeloppen bör ske med försiktighet. Av vikt är att alla de förhållanden bli beaktade, vilka kunna inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.